

המערכה נגד חופש העיתונות תכנס לשלב חדש ומכריע

אחרי שחוק בטחון המדינה יצר את האפשרות להאשית כל עיתונאי בריגור בגלל פעולה עיתונאית שיגרתיית ופגישות עם מוסרי אינפורמציה זרים, ואף נת בידי השלטון סמכות להחרים ולסגור עיתונים, הקשורים כביכול בעבירות נגד בטחון המדינה, עומדת הכת הסטוניסטית להעביר אתה בכנסת חוק שני מסוכן לא פחות. בחוק זה, הבא כביכול להגן על קרבות של דיבה, ניתנת בידי בית המשפט לא רק את הסמכות להטיל על עיתונאים עונשי מאסר וקנסות חמורים, אלא גם לסגור עיתונים זמנית ולחלוטין. כמו משפטי בטחון המדינה יהיו גם משפטים אלה סודיים, דבר המשחרר את השופט מכל פיקוח ציבורי.

צפה ליצירת חזית מאוחדת של כל העיתונים במדינה נגד הצעת חוק זו.

תוך כדי כך תישמע בפירוש הטענה כי לאור נסיבות מפא להשתלט על מערכת המשפט ועל הוועדה למינוי שופטים, יש חשש לניצול חמור של חוק זה לרעה, לסגירת עת נים שאינם נוחים לשלטון.

הכנסת תקרא לדון בפרשת התנהגותו המבישה של סגן שרי החינוך עמי אסף.

שעבר לפני כחודש עם מכונת הארק הממשלתית שלו ליד מקום בו אירעה תאונת דרכים בה נפצעו מספר חיילים, סרב לסענת החיילים, לקחת את הפצועים במכוניתו בטענה שהם ילכלכו אותה, כאשר הועמד חייל פצוע במכונית, למרות התנגדותו של אסף, הוא הוריד אותו אחריה בסענה שרגליו היו ארוכות מדי. מספר סיעות יעלו הצעה לסדר היום בכנסת כדי לברר אם אחרי התנהגות זו, כשר אסף להמשיך בתפקידו כסגן שרי החינוך.

תנועת ההרפתקאות עומדת להגיש הצעה לסדר היום בכנסת

במדיוה

(המשך מעמוד 8)

עמדות מפתח בממשלת גרמניה המערבית. בשעת ראיון עם התובע הכללי של מדינת הכסף, פריץ באואר, שהתפרסם בתביעות נגד נאצים לשעבר, הזכיר באואר דרך אגב את שמו של חלף כאחד ממפקדי ט"ס המסת בבית גרמניה. הוא הזכיר אפילו שקיים מסמך מרשיע נגד חלף, אלא שהדבר אינו כי סמכותו, כיוון שחלף הוא תושב מדינת בוהר ריה.

"לא היה זמן". אורי דן החל מיד להתחנות אחר עקבותיו של חלף. אחרי לחץ ממוסד הסכים משרד המשפטים הבווארי כי מינכן למסור לו את כתובתו של חלף ולהריות לו את המסמך הקיים נגדו. היה זה מכתב תודה נלהב שצא מלשכתו של הרייכס פיחרר אל משרד התחבורה הגרמני, בו מודה חלף על הביצע המדויק של ההוראות, לפי מה שהסגן מדי יום 5000 יהודים למחנה ההשמדה בטרבלינקה.

חלף ניסה להסביר מכתב זה בכך, שכאילו נכתב על ידי קצין צעיר ממשרדו בנוסח זה, משום שהוא העדיף שהמכתבים היוצאים מלשכתו של הימלר יכתבו בנוסח מלוטש יותר מאשר המכתבים היוצאים ממשרדיו של קצין נים נמוכים יותר. לטענתו חתם על המכתב,

שה חודשים הודיע העולם הזה (1261) כי טיים פירסם משה של "המזרח התיכון", שישראל הושמטה ממנה. הדבר בא אגב הודעה על פירסם מהדורה חדשה ל"מזרח התיכון". ישראל היא המדינה המרחבית היחידה שאינה כלולה במהדורה זו. ידיעה זו הרגיזה ארבעה קוראים של העולם הזה. חנוה אדרי, יואל גול, אורי לוי ורנאלד חלר, סטודנטים של האוניברסיטה העברית, שיגרו מכתב למערכת טיים. אמרו הארבעה: "אנו סבורים כי דרוש הסבר כלשהו".

החודש קיבלו הארבעה מכתב ארוך מ"מנהל התפוצה" של טיים בניו יורק. נאמר בו, בין השאר:

"... המפה היא כמובן, קטנה מאוד. אך אם תסתכלו בה בעיון, תשימו לב שישראל אמנם נמצאת בה. היא מופיעה בצבע צהוב, ולא בצבע שחור (כשאר הארצות המרחב) כדי לציין את העובדה שגם להצא חקבל ישראל את המהדורה האטלנטית של הטיים, ולא את המהדורה המיועדת לאפריקה ולמזרח התיכון.

"הדבר יכול להיראות בעיניכם כבלתי גורמלי, מאחר שמבחינה גיאוגרפית שייכת ישראל למזרח התיכון. אך יש לכך הסבר הגיוני מאוד.

"... המהדורות השונות של טיים, אף שהן נושאות שמות גיאוגרפיים, אינן קשורות בדיוק לגיאוגרפיה. שמותיהן קשורים במציאות הכללית. אנו מוציאים אותן אך ורק לתועלת המפרסמים, המבקשים להגיע במהדורה מסוימת אחת לאומות המשובות באזור מסוים של העולם. והרי מבחינת הגדרות הכלכלית, שייכת ישראל, כמובן, לאומות העיקריות של העולם.

"כאשר משייך טיים את ישראל אל אירופה, הוא הולך בדרכו של השבועון לייף (השייך לאותה חברה). באביב האחרון החל לייף מפרסם מהדורה אירופית, כלומר, מכי שיר בו יכולים המפרסמים להפנות את מיר דעותיהם ישיר אל האומות החשובות ביותר של אירופה, תוך השמטת שאר חלקי העולם. גם במקרה זה הכללנו את ישראל באירופה, למרות הגיאוגרפיה, כי בעיני סוחרי העולם זהו מקומה של ישראל".

הסבר נעים ומחנף מאוד. אלא שישנה סיבה שניה, שאינה מוזכרת במכתב. המהדורה המזרחית-תיכונית החדשה של טיים תודפס בארץ ערבית. אותה ארץ אינה מרשה לשלוח את העיתון לישראל, ומפאת החרם הערבי, אסור להזכיר את שם ישראל במודעות המיועדות לארצות-ערב. והרי טיים הוא עסק מסחרי המתחשב בענייני כסף.

ישראל ותמונת עירום. כאילו כדי לאשר זאת, סיפר שבוע שער המול של טיים לקוראיו על המקרים בהם צונזר עתון נו בארצות שונות בעולם. דוגמה בולטת: הצנזורה העיראקית חתכה מגזינות השבועון עמודים שהכילו סיפורים על ישראל, ומודעות שהזכירו את ישראל. נושא אחר שעורר את זעם הצנזורה העיראקית: ציור עירום של צייר קלאסי.

המימשל הצבאי

בארות מירעלות

עורך-הדין אברהם פישמן קפץ מכסאו. הדבר שהקפץ אותו: כתבה בעתון הארץ, פרי עטו של סופר העיתון בעכו, יהודה אריאל. נושא: משפט הערבים המואשמים בהשתתפות בהפגנה בלתי-חוקית, אחרי הריי גת חמשת הצעירים בגבול עזה.

ללא שהיות ישב פישמן והריץ למערכת הארץ את המכתב הבא:

"קראתי בהארץ מיום א' כי אחד העדים, באשיר רזאל, מעכו, קרא תוכן כרוז מק"מ, שהופץ בעכו ושקרא לתושבי העיר לסגור חנויות ולהצטרף להפגנה נגד מדיניות הדיכוי. הנאשמים מחאו כף ואף רצו לקום על רגליהם. כאשר קרא העד את הסיסמאות הכלולות בכרוז: 'יחי נאצר! פלשתי לי- ערבים!'

"נכחתי באולם בית המשפט כסניגור ה'נאשמים, ושמעתי את כל עדותו של העד הנ"ל. הכרוז קרא (עלידי שוטר הודיע ערבים) מלה במלה וגרשם במלואו כי פרטיכל של בית המשפט, ואין זכר לי מלים, יחי נאצר! פלשתי לערבים!'

(המשך בעמוד 14)

"כל מהדורות טיים זהות לחלוטין ב'תוכן המערכתי. אך המודעות המסחריות בתן שונות.

מה יותר גרוע?

במגמה לחסל את מערכת השיפוט הפנימי בקיבוצים. חרות תטען, על סמך כמה מקרים, כי חברי הקיבוצים משוחררים מתביעות פליליות בבית המשפט, וכי החוק הפלילי החולף בקיבוצים במשפט חברים.

הוגים כלכליים ישראלים שונים לוחצים על ממשלת ישראל לא לוותר על הסיכויים הטמונים בקשרים הדוקים עם שוק השבוע האירופי.

שאינו קשור בשוק האירופי. כשלב ראשון לקראת מגמות מעין אלה, יזם שגריר שבדיה בישראל, הוגו דה טאם, משלחת כלכלית שבדית, שתגיע לישראל בזמן הקרוב, תבחון את אפשרויות הגדלת הסחר בין שתי המדינות. אין לצפות לשום הכרעה ישראלית בנושא זה עד לאחר סיום עבודתה ופירסום מסקנות המשלחת הפרלמנטרית מטעם השיק האירופי.

העושה בימים אלה בארץ.

הסיבה רצינית לתעורר במפלגות השמאל סביב מדיניות ההשתקה של עתוניהם בכל מה שנראה לעורכים כנוגד את קווי המפלגה.

הדבר יתבטא בעיקר באחדות העבודה, שם פוסר לאחרונה כתב העתון בגלל התקפה על מפא"י, בעוד שכתב אחר, שכתבתו על שביתת המהנדסים הוחרמה, הוזמן לבירור אצל העורך הראשי, משה כרמל. אנשי המפלגה, המתנגדים למגמת ההתקרבות למפא"י במרכז המפלגה, הבולטת לאחרונה יתבעו את חופש הדעות.

שבנות עיוני נוספת תצטרף בקרוב לשבנות הנאכקות במדיניות הקיפוח של עיריית תל-אביב נגד תושבי השכונות.

בשכונות נבעות עמל בצפון תל-אביב, שאת אדמותיה תחליטה העירייה למכור לחברת סולל-בונה ולא לתושבי המקום, החליטו התישבים להתנגד בכוח לכל נסיון לפנות את אדמתם או להרוס את בתיהם.

משפט לדוגמא יתברר בקרוב בבית המשפט השלום בתל-אביב, במסגרת מאמציו של מפלגיהנוער במשטרת ישר.

אל להילחם בשחיתות המידות בנוער. הנאשמים, שני תלמידי גימנסיה, יואשמו בכתיבת פזמון פורנוגרפי, אותו הקריאו במסיבה לחבריהם. שני הצעירים, שאחד מהם פירסם משריו במעריב לנוער, עומדים לטעון להגנתם כי יש להתחסל ליצירתם כאל יצירה אמנותית.

שנתון צילומים מוכרחים של צלמי ישראל, בהוצאה מהודרת דוגמת שנתונים דומים בחוק-לארץ, עימד לחופשי.

בזמן הקרוב. פטר מרוס, הצלם איש קיבוץ חולתה, מתכוון להפוך הוצאה זו לכתב עת קבוע שיבא את יכולתם של צלמי הארץ.

TIME IS MONEY

לוי אשכול עדיין מתלבט אם המשק ה'ישראלי הטפילי ייפגע יותר על-ידי הצטרפות לשוק האירופי, או על-ידי אי-הצטרפות. משלחת מטעם האספה הפרלמנטרית של השוק (גוף של מטפנים שהשפעתו על הנהלת השוק קרובה לאפס) ביקרה בישראל, השמיעה דברים סתמיים, שהוכיחו כי אין השוק להוט כלל אחרי הצטרפות ישראל. אך גורם בינלאומי אחר כבר החליט לאן שייכת ישראל. היה זה השבועון ה'אמריקאי טיים, בעל תפוצת המיליונים. ישראל שייכת לאירופה. לפני שלר